

6.

Finansministeriet.

København, den 16. April 1912.

I Skrivelse af 26. f. M. har Udvalget udbedt sig Oplysning om de gældende Bestemmelser i Skattelovgivningen i forskellige europæiske Lande — særlig de nærmere liggende — med Hensyn til Skattefrihed eller Skattepligt for Stats-
overhovedet og Kongefamiliens enkelte Medlemmer samt om de i Norges og Sveriges Skattelove indeholdte Bestemmelser angaaende Skatteforholdet for de nævnte Landes Gesandtskabspersonaler.

Foranlediget heraf skal man meddele:

Statsoverhovedet er i monarkiske Stater fritaget for Statsskat, i hvert Fald for saa vidt angaar Civillisten og de til hans Underhold henlagte Domæner, og i Almindelighed beskattes ej heller Statsoverhovedets private Formue.

Mindre almindelige ere Lovregler om Skattefrihed for Prinsregenten og Enkedronningen, men Skattefrihed turde dog i de fleste Lovgivninger være forudsat som selvfølgelig og være ubestridt i Praksis.

Kongehusets øvrige Medlemmer ere i en Del tyske Stater og Norge helt fritagne for Statsskat.

I Sachsen og Württemberg gælder ingen Skattefrihed for disse Personer, medens i Sverige Skattefriheden kun omfatter Indkomst fra Staten og Indkomst af Kapital. I Baden er Skattepligten begrænset til Apanager, og det samme gælder i Østerrig og Ungarn.

De svenske Gesandtskaber og til samme hørende Personale ansættes til Statsskat i Stockholm, Forordningen Nr. 115 af 28. Oktober 1910 § 3 og Nr. 116 af s. D. § 13 g., jfr. § 10.

De norske Gesandtskaber med tilhørende Personale ansættes til Statsskat i Christiania, jfr. saaledes kgl. Kundgørelse angaaende Indkomstskat til Staten af 16. Maj 1911.

N. Neergaard.

B. Reimuth.

Til Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.